

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis in genere; de Baptismo, de Confirmatione, Eucharistia, Sacrificio Missæ; Constitutionem Innocentii XII. super celebratione Missarum, variaque alia decreta

Genet, François

Parisiis, 1703

Caput II. De Ministro Sacrificii Missæ, & de dispositionibus ad illud requisitis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40834

De Sacrificio Missæ. Cap. I I. 229

Ministri, sed eorum successores in officio Sacerdotali, quod pari autoritate administrabant qua prædecessores: at in lege Evangelica, Christus solus est principalis Sacerdos, qui semper actu offert Sacrificium ubicumque offeratur; & qui Sacerdotum nomen, & munus habent, non sunt Christi successores, neque illud exercent proprio nomine, neque eadem cum Christo autoritate, sed solum *Pro Christo legatione funguntur*; ut ait Apostolus I. ad Corinth. cap. I.

Et ut ait Divus Thomas: *Sacerdos consecrat hoc Sacramentum, non virtute propria, sed sicut Minister Christi in cuius persona consecrat hoc Sacrificium.* Denique Concilium Florentinum in Decreto Unionis. *Sacerdos in persona Christi loquens, hoc Mysterium conficit.*

D. Tho. 3. P.
q. 82. art. 10

C A P U T I I.

*De Ministro Sacrificii Missæ, & de
Dispositionibus ad illud requisitis.*

Quæst. I. **Q**UISNAM est Minister Sacrificii Missæ?

Resp. Sacerdos solus est Minister legitimus Sacrificii Corporis, & sanguinis Christi Domini, quod in Altari offertur, ut patet ex variis Ecclesiæ Conciliis. Nicæno, in quo legitur: *Pervenit ad sanctum Concilium, quod in locis quibusdam & civitatibus, Presbyteris Sacramenta Diaconi porrigant: hoc neque regula, neque consuetudo tradidit, ut hi qui offerendi Sacrificii potestatem non habent, his, qui offerunt Corpus Christi, porrigant.* Ex quo patet, quod Diaconi, qui primi sunt Ministris

Conc. Nicæ-
num. Can. 14

post Presbyteros in Ecclesia, non habent potestatem offerendi Sacrificium.

Conc. Trid.
sess. 21. De
Sacrif. Missæ.
Can. 2.

Et Concilium Tridentinum ait: *Si quis dixerit illis verbis, Hoc facite in meam commemorationem, Christum non instituisse Apostolos Sacerdotes, aut non ordinasse, ut ipsi, alique Sacerdotes offerrent Corpus & sanguinem suum, anathema sit.*

S. Cypria.
Epist. 63.

S. Cyprianus ait: *Nam si Jesus-Christus Dominus & Deus noster, ipse est summus Sacerdos Dei Patris, & seipsum primum Sacrificium Patri obtulit, & hoc fieri in sui commemorationem præcepit; utique ille Sacerdos vice Christi verè fungitur, qui id quod Christus fecit, imitatur.*

Ex quo patet, solum Sacerdotem esse legitimum Ministrum Sacrificii Missæ, quod Dominus noster Jesus-Christus instituit præcipiendo Sacerdotibus, ut illud offerrent in sui memoriam.

Quæst. 2. Omnes Christiani debent-ne offerre Sacrificium Deo?

Resp. Cùm duplex sit Sacrificium, interius scilicet, & exterius: certum est quod Sacrificium interius, quod in integra & universali oblatione quam Deo exhibemus in cordibus nostris consistit, non solum offerri debet à Sacerdotibus, sed etiam ab omnibus fidelibus, qui quantum in ipsis est profitentur hoc modo supremum creatoris dominium. At Sacrificium Religionis exterius, quod peragitur ad solemniter repræsentandum Sacrificium internum, perfectamque erga Deum subjectionem, quodque nihil aliud est, quàm Missæ Sacrificium, non debet, neque potest visibiliter & externo ministerio offerri, nisi à Ministris ad id specialiter deputatis. Debent quidem omnes Christiani corde, & voluntate cum Sacerdote uniri,

De Sacrificio Missæ. Cap. II. 23

& unâ cum illo interiùs, & modo invisibili eandem offerre victimam, quam externo ritu Sacerdos Deo offert; quare Sacerdos ante consecrationem conuersus ad Fideles, ipsos admonet his verbis: *Orate Fratres, ut meum ac vestrum Sacrificium acceptabile sit apud Deum Patrem omnipotentem*: Et, ut ait S. Petrus Damiani in opusculo de Dominus vobiscum. cap. 8. *A cunctis Fidelibus, non solum viris, sed mulieribus Sacrificium illud laudis offertur, licet ab uno specialiter offerri Sacerdote videatur*. Et in hoc sensu S. Augustinus Missam vocat *Sacrificium Christianorum*.

Et summus Pontifex Innocentius III. *Non solum offerunt, inquit, Sacerdotes, sed & universi Fideles. Nam quod specialiter adimpletur Ministerio Sacerdotum, hoc universaliter agitur voto Fidelium*. Et hac de causa Fideles omnes dicuntur Sacerdotes in multis locis Scripturæ. In Apocalypsi cap. 1. *Lavit nos à peccatis nostris in sanguine suo, & fecit nos regnum & Sacerdotes Deo & Patri suo*. Et I. Petri. cap. 2. *Ipsi tanquam lapides vivi super adificamini domus spiritualis, Sacerdotium sanctum, offerre spirituales Hostias acceptabiles Deo per Iesum-Christum*. Unde videmus, quod Sacro-sanctum Missæ Sacrificium offertur ab omnibus Fidelibus modo spirituali & invisibili; sed illud idem Sacrificium impletur exteriùs à solis Sacerdotibus qui vices Christi gerunt, cujus sunt Ministri visibiles, qui consecrant super Altare illam divinam Hostiam per verba quæ præscripsit illis Dominus Iesus-Christus, & illud offerunt solemniter Patri æterno propriis manibus.

Quæst. 3. Sacerdos degradatus potest-ne validè Sacrificium Missæ offerre?

Resp. Certum est posse, quia, ut ait Divus

S. Aug. lib.
10. De Civitate
Dei. cap. 6.

Innocent. III.
De Myst. Missæ.
lib. 3. c. 6.

D. Tho. 1. 2. 22 Thomas: *Potestas consecrandi Eucharistiam,*
 P. q. 82. 22 *pertinet ad characterem Sacerdotalis ordinis:*
 art. 8. 22 *character autem quilibet, quia cum quadam*
 22 *consecratione datur, indelebilis est; sicut &*
 22 *quarumcumque rerum consecrationes perpetuæ sunt, nec amitti, nec reiterari possunt.*
 22 *Unde manifestum est, quod potestas consecrandi non amittitur per degradationem; &*
 22 *sic patet, quod Sacerdos degradatus potest*
 22 *conficere hoc Sacramentum. Quod tamen non potest sine gravi peccato.*

Quest. 4. Sacerdos qui patitur morbum comitalem, seu caducum, debet-ne celebrare Missam?

S Tho. 3. 22 *Resp. Divus Thomas sic respondet: Dicendum quod debilitas vel ægritudo superveniens*
 p. q. 82. 22 *Ordini Sacerdotali, ordinem non tollit: executionem tamen Ordinis impedit quantum ad*
 art. 10. ad 22 *consecrationem Eucharistiæ. Quandoque quidem propter impossibilitatem executionis, si*
 3. 22 *privetur oculis, aut digitis, aut usu linguæ.*
 22 *Quandoque autem propter periculum, sicut patet de eo qui patitur morbum caducum, vel*
 22 *etiam quamcumque alienationem mentis. Quare Alexander II. relatus in Can. consultus à Gebonardo Vivariensi Archiepiscopo, utrum Presbyter posset Missarum solemnia celebrare qui morbum patiebatur caducum: Consultimus, inquit, ut si frequenter hoc morbo tangitur à Missarum celebratione modis omnibus prohibeatur: indecens enim est & periculosum, ut in consecratione Eucharistiæ morbo victus epileptico cadat.*

Quest. 5. Quid agendum est cum Sacerdos moritur ante vel post consecrationem, aut propter aliquam infirmitatem nequit Hostiam consummare?

Resp. His incommodis occurrit Ecclesia in:

De Sacrificio Missæ. Cap. II. 233

Rubricis Missalis de defectibus accident. dum ait: *Si Sacerdos* ante consecrationem graviter infirmetur, vel in syncopen inciderit, aut moriatur, prætermittitur Missa: si post consecrationem Corporis tantum, ante consecrationem sanguinis, vel utroque consecrato, id accidit, Missa per alium Sacerdotem expleatur ab eo loco, ubi ille desit, & in casu necessitatis, etiam per non jejunum.

Quod etiam determinatum fuit in Concilio Toletano relato in Can. *Nihil. 7. q. 1.*

Quest. 6. Sacerdos, qui consecrat Sacramentum Eucharistiæ, tenetur-ne Sacramentum percipere?

Resp. Certum est teneri, ut definitum fuit in Concilio Toletano relato in Can. in quo sic habetur: *Quotiescumque sacrificans* Corpus & sanguinem Jesu-Christi Domini nostri in Altario immolat, toties perceptionis Corporis, & sanguinis Christi, participem se præbeat.

Can. Relatum. De Consecr. dist. 29

Quest. 7. Quomodo se gerere debet Sacerdos cum ante vel post consecrationem recordatur se aliquid manducasse, aut bibisse, vel esse in peccato mortali, imò aliqua vinctum excommunicatione, quarum rerum non meminerat priusquam Missam inciperet?

Resp. Dicendum, ait Divus Thomas, quod ubi difficultas occurrit, semper est accipiendum illud quod habet minus de periculo: maximè autem periculum circa hoc Sacramentum est, quod est contra perfectionem hujus Sacramenti, quia hoc est immane sacrilegium, minus autem est illud quod pertinet ad qualitatem sumentis. Et ideo si Sacerdos recordatur se aliquid comedisse, vel bibisse, nihilominus debet perficere Sacrificium, & sumere Sacramentum: similiter si recordetur se peccatum aliquod commississe; debet poenitere cum

S. Th. 3. P. q. 83. art. 6. ad 2.

» proposito confitendi & satisfaciendi. Et sic non
 » indignè, sed fructuosè sumet Sacramentum.
 » Et eadem ratio est, si meminerit se excom-
 » municationi cuicumque subjacere; debet enim
 » assumere cum proposito humiliter absolutio-
 » nem petendi; & sic per invisibilem Pontificem
 » Jesum-Christum absolutionem consequetur,
 » quantum ad hunc actum, quòd peragat divina
 » Mysteria. Si verò ante consecrationem alicu-
 » jus prædictorum sit memor, tutius reputarem
 » (maximè in casu manducationis & excommu-
 » nicationis) quòd Missam inceptam desereret,
 » nisi grave scandalum timeretur.

Ex hac Divi Thomæ doctrina, sequitur.
 Primò, quod si Sacerdos per errorem, aut in-
 cogitantiam aquam non vinum in Calicem se
 infudisse & consecrasse in ipsa communione,
 etiam post aquæ sumptionem, deprehenderit,
 tenetur vinum cum aqua, ut fieri solet in Ca-
 licem infundere, & incipiendo ab hisce Cano-
 nis verbis: *Simili modo, &c.* consecrare, &
 licèt non jejunus b'bere: quia consecratio vini
 pertinet ad Sacrificii consummationem & inte-
 gritatem, quæ quidem cum ad jus divinum
 pertineat, legi Ecclesiasticæ, quâ jejunium
 naturale Sacerdotibus & Laïcis communican-
 tibus indicitur, præponderat.

Præterea potest Sacerdos non jejunus sumere
 Eucharistiam, si id debita Sacramento reve-
 rentia postulet. Si, v. g. prospiciat, Hostias
 in Tabernaculo inclusas ab Infidelibus, aut
 Hæreticis, aut à Militibus conculcandas esse;
 eas omnes, quas aliter ab imminentibus con-
 tumeliis præservare non potest, etiam fracto
 naturæ jejunio, sumere poterit.

Quæst. 8. Potest-ne Sacerdos absque pec-
 cato abstinere omninò à celebratione Missæ?

Resp. Non potest, quia, ut ait Divus Tho-

De Sacrificio Missæ. Cap. I I. 235

mas ; *Vnusquisque tenetur* uti gratia sibi data, S. Th. 3. q. 82. art. 10.
cùm fuerit opportunum , secundùm illud 2. ad
Corinth. 6. Hortamur ne in vacuum gratiam
Dei recipiat. Opportunitas autem Sacrifi-
cium offerendi , non solùm attenditur per
comparationem ad Fideles Christi , quibus
oportet Sacramenta ministrari ; sed principaliter
per comparisonem ad Deum cui consecratione
hujus Sacramenti Sacrificium offer-
tur. Unde Sacerdoti , etiamsi non habeat cu-
ram animarum , non licet omninò à celebra-
tione cessare.

Quare Concilium Tridentinum ait : *Curet*
Episcopus , ut Sacerdotes saltem diebus Domini-
cis , & Festis solemnibus : Si autem curam ha-
buerint animarum , tam frequenter ut suo mu-
neri satisfaciant , Missas celebrent.

Et Divus Carolus , fidelissimus Concilii Tri-
dentini observator , ait : *Tridentini* etiam
Concilii auctoritatem secuti , præcipimus Sa-
cerdotibus , cujuscumque gradus , conditionis
& dignitatis illi sint , ut Dominicis & reliquis
Festis diebus , Missam celebrare non omittant :
Curatis verò ut præterea ter in hebdomada ,
aut eò etiam sæpiùs quò vel loci consuetudo ,
vel necessitas crebriorem divini Sacrificii usum
postulabit.

Quæst. 9. Cùm Sacerdotes in ordinatione
proferunt unà cum Episcopo verba consecra-
tionis , consecrant-ne omnes , an solus Epif-
copus ?

Resp. Innocentius III. hanc difficultatem
clare explicat his verbis : *Cùm interdum* uni
Pontifici multi Sacerdotes concelebrent , si
forrè non omnes simul consecratoria verba
pronuntiant : Quæritur an ille solus conficiet ,
qui primus pronuntiat ; quid ergo cæteri fa-
ciant ? an iterant Sacramentum ? Poterit ergo

Sess. 23. de
Ref. c. 14.

Actor. p. 1.
de frequen-
ti divini
Sacrificii
oblato.

Innoc III.
lib. 4. de
Myst. Mis-
sæ cap. 25.

» contingere, quod ille non conficit, qui cele-
 » brat principaliter, & ille conficiet qui secun-
 » dario celebravit: & sic pia celebrantis intentio,
 » vel devotio frustrabitur. Sane dici & responderi
 » probabiliter potest, quod five prius five poste-
 » rius proferant Sacerdotes, referri debet eorum
 » intentio ad instans prolationis Episcopi cui
 » concelebrant.

S.Th. in 4 » Idem affirmat Divus Thomas: *Dicendum,*
 sent. dist. » inquit, *quod sicut Innocentius dicit, omnes*
 13. art. 2. » celebrantes debent intentionem referre ad illud
 in respons. » instans in quo Episcopus verba profert. Et sic
 ad 2. q. » Episcopi intentio non defraudatur, nec aliquis
 » ibi facit quod factum est.

*Quest. 10. Quomodo se preparare debent
 Sacerdotes ad sacrum Missæ Sacrificium cele-
 brandum?*

*Resp. Sancti Patres id nobis luculenter in-
 nuunt, & exemplo suo nos docuerunt. Et primò,*
 S. Chrysoftomus. *Quantam verò, inquit, ab*
 S. Chrysoft. » *eo integritatem exigemus? quantam religio-*
 De Sacerd. » *nem? Considera enim quales manus hæc ad-*
 lib. 6. c. 3. » *ministrantis esse oporteat; qualem linguam*
 » *quæ verba illa effundat; qua deinde re non pu-*
 » *riorem sanctioremve esse conveniat animam,*
 » *quæ tantum illum tamque dignum Spiritum*
 » *repperit? Per id tempus & Angeli Sacerdoti*
 » *adstant, & cælestium potestatum universus*
 » *ordo clamores excitat; & locus Altaris vici-*
 » *nus, in illius honorem qui immolatur, Ange-*
 » *lorum choris plenus est: id quod credere*
 » *abunde licet, vel ex tanto illo Sacrificio, quod*
 » *tunc peragitur.*

Petrus Ble- » Et Petrus B'ensensis ait: *Verbum Propheta*
 sensis. *De Vi- est, mundamini qui fertis vasa Domini. Quan-*
 ra & moribus » *to mundiores esse oportet, qui in manibus, &*
 Clericorum, » *in corpore portant Christum, quibus Apostolus*
 & Epistola » *dicit: Empti estis pretio magno, glorificate*
 ad Richard

De Sacrificio Missæ. Cap. II. 237

& portate Christum in corpore vestro. Sacer-
dotem hoc sentire oportet, quod & in Christo
Jesu, non solum, ut se per humilitatem exi-
nariat, sed ut crucifixionem Domini repre-
sentans stigmata ejus portet in corpore suo, &
in ore cordis seipsum Domino crucifigat. Ver-
bum Salomonis est, Sedisti ad mensam divi-
tis, scito quia eadem te præparare oportet.
Nam & in Levitico Sacerdos pellem Hostiæ
retinet, quia ordo Sacerdotalis expostulat, ut
dum in mensa Altaris Hostiam immolat salu-
tarem, quadam contritionis Cruce, Hostia se
conformet. Humanè explicare non potest,
cum quanta reverentia suscipi debet Corpus
Christi.

Tandem S. Dionysius convictus de sanctitate
necessaria ad illud divinum Sacrificium offe-
rendum ait: Eos qui ad Sacramenta cælestia
conficienda accedunt, eâ oportet esse mundi-
tiâ, ut ipsas quoque animæ extremas imagi-
nes purgatas habeant: ideo his demùm tam
angusta patere Mysteria, qui ad divini, ac
Deifici habitus immobilitatem vimque actuo-
sam pervenere, qui soli Deo unicè adhæreant,
quique omninò irreprehensibiles sint atque im-
maculati.

Sancti Patres passim de his præparationibus
disertè, & fortiter loquuntur; & valdè deffen-
da est crassa aliquorum Sacerdotum negligenti-
a, qui nullo modo se ad tantum Sacrificium
celebrandum dignè disponere student. Curis
secularibus indifferenter inserviunt, ait sanctus
Cardinalis Petrus Damiani, ab otiosis se ser-
monis ineptiis non compefcunt: imò per lites,
& jurgia frequenter à proximorum suorum
charitate resiliunt; & cum livoris vel cujus-
libet terrena concupiscentia flammæ in suis
pectoribus fervere non nesciunt, venerandis

Episcopum.]

123.

cc S. Dionys.

Eccl. Hie.

cc rarch, c. 3.

cc

cc

cc

cc

cc

cc

S. Cardinalis

Petr. Damiani.

ni. Opusc. 6.

Contra i. scit.

& ignavi. Cle-

ric. cap. 13

tamen Altaribus impudenter ingerunt, & ab offerendi Sacro-sancti libaminis Ministerio non recedunt.

S. Bonav. „ Proba te ipsum, ait Divus Bonaventura, ex
lib. De Pra- „ quanta charitate, & quali fervore accedis:
parat. ad „ non solum enim mortalia vitanda sunt, sed
Missam. c. 5. „ etiam venialia peccata per negligentiam, &
„ otium multiplicata, & etiam per inconfidera-
„ tionem ac per distractionem dissolutæ vitæ &
„ malæ consuetudinis, licet non occidant ani-
„ mam, tamen reddunt hominem tepidum, gra-
„ vem, & obnubilatum, & indispositum, &
„ ineptum ad celebrandum.

D. Bernard.
De Mod. bene
vivendi. Serm.
31.

Sed in primis Sacerdotes ante celebrationem scrutari convenit, utrum vitam sancto statui conformem ducant? utrum à vitiis & desideriiis sæcularibus abhorreant? utrum castitatem studiosè illæsam servent? utrum in Ecclesia Dei, juxta talentum à Deo sibi creditum, fideliter operentur; ut enim ait Divus Bernardus: *Regnum Dei non dabitur otiosis, sed in servitio Dei studiosis.* Quod si illorum conscientia illis non remordet, oportet ut per actus humilitatis & Sacrificii interioris seiplos ad celebrandum sanctum Missæ Sacrificium disponant, quasi victimæ.

Quæst. II. Quanam consideratio videtur efficacior ad excitandum Sacerdotis devotionem, dum ad Missam celebrandam accedit?

Resp. Debet principaliter attentè considerare dignitatem Mysterii quod ministerio suo confici debet; *Et quia*, ut ait Divus Antoninus, *meditatio Passionis Christi multum est inductiva devotionis super alia*: Unde Bernardus, *Super omnia te mihi reddit amabilem, ô bone Jesu! Calix quem bibisti, opus redemptionis nostræ, hoc & devotionem nostram faciliùs allicit, dulciùs urit, & fortiùs stringit.*

S. Ant. 3. „
p. tit. 13. 5. „
38. „

De Sacrificio Missæ. Cap. II. 239

Ideo accedenti ad Communionem multum congruit ipsam meditari.

Hujus rationem affert S. Augustinus relatus in Can. his verbis : *Quia morte Domini liberati sumus, hujus rei memores in edendo & potando Carnem & sanguinem debemus esse.*

Et ita Sacerdos debet vestimentis Sacerdotalibus supervestiri cum eisdem dispositionibus, ac si ad Calvarium ascenderet, cum Deo offerre debeat idem Sacrificium, quod Dominus noster Jesus-Christus in Cruce obtulit & quod de novo offert manibus Sacerdotum modo incruento.

Quanta cura adhibenda sit, ait Concilium Tridentinum, ut sacro-sanctum Missæ Sacrificium omni Religionis cultu ac veneratione celebretur, quivis facile existimare poterit qui cogitarit maledictum in sacris Litteris eum vocari qui facit opus Dei negligenter : quod si necessario fatemur, nullum aliud opus adeo sanctum ac divinum à Christi Fidelibus tractari posse, quàm hoc ipsum tremendum Mysterium, quo vivifica illa Hostia, qua Deo Patri reconciliati sumus, in Altari per Sacerdotes quotidie immolatur ; satis etiam apparet, omnem operam & diligentiam in eo ponendam esse, ut quanta maxima fieri potest, interiori cordis munditia & puritate, atque exteriori devotionis ac pietatis specie peragatur.

Quæst. 12. Quasnam alias dispositiones afferre debet Sacerdos priusquam celebret ?

Resp. Ut ait S. Carolus : Sacerdotes antequam celebrent, se colligant, & orantes mentem in tanti Ministerii cogitatione defigant. Antequam ad Altare accedant, Missam perlegant, & singulas partes ita præparatas & notatas habeant, ut celebrantes neque errent, neque hæreant.

cc

cc
Can. *Quia*
morte. De
Consecr. dist.
2.

cc Conc. Tri-
dent. sess.

cc 22. De Sa-

cc crif. Mis-

cc sæ, Decre-

cc to de ob-

cc servat. in

cc celeb. Mis-

cc sæ.

cc

cc

cc

cc

cc S. Carol.

cc Actor. p. r.

cc tit. Quæ

cc pertin. ad

cc celebr.

cc Missæ.

cc

„ Sacris vestibus induti cum nemine collo-
 „ quantur, neque loquentibus dent aures: men-
 „ temque & oculos ab omnibus amoveant, qui-
 „ bus distrahi possint: Neque à Sacrificia exeant,
 „ nisi cum ad Altare eundum erit, quòd tunc
 „ graviter & modestè fiat. In Altari ne in mora
 „ sint Sacrificio cujusvis expectandi gratiâ; ne-
 „ ve ob eandem causam Missâ inchoatâ sub-
 „ sistant, aut ejus initium reperant. Neve si Pa-
 „ rochi sint, cujusquam gratiâ tunc Missam an-
 „ ticipent, aut differant: sed illam eâ potissi-
 „ mum horâ celebrent, quæ populo magis ac-
 „ commodata sit; neve concionem, quam in ea
 „ habere debent, ullo modo omittant.

„ Diligenter advertere debent Sacerdotes ut
 Rubricas Missalis, & ceremonias Missæ exac-
 tè observent; sed in primis ut illud Mysterium
 cum tanta exterioris devotionis ac pietatis spe-
 cie peragant, ut adstantes eorum exemplo ad
 pietatem excitentur; nam, ut ait Cardinalis
 Bellarminus: *Aliud est etiam lacrymis uberri-*
 mis dignum, quod ob nonnullorum Sacerdo-
 tum incuriam, aut impietatem, Sacro sancta
 „ Mystera tam indecorè tractentur, ut qui illa
 „ tractant, videantur non credere Majestatem
 „ Domini esse præsentem. Sic enim aliqui sine
 „ spiritu, sine affectu, sine timore, & tremo-
 „ re, festinatione incredibili sacrum perficiunt,
 „ quasi Fide Christum Dominum non viderent,
 „ aut ab eo se videri non crederent.

Card. Bel-
 larm. lib. 2.
 De Gemitis
 Columbe.
 cap. 5.

